

ת"פ 6656/05/14 - מדינת ישראל נגד יעקב לאמש, יצחק לאמש - נדון

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 6656-05-14 מדינת ישראל נ' לאמש ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יעקב לאמש

2. יצחק לאמש - נדון

הנאשמים

גזר דין לנאשם 1

רקע

בתאריך 5.5.14 הוגש כנגד הנאשמים כתב אישום אשר ייחס לנאשם 1 עבירות של פציעה כשהעברין מזוין ותקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334+335(א)(1) ו- 379 ו- 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ולנאשם 2 שהוא בנו, עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 379 ו- 382(א) לחוק זה.

בעקבות כפירת הנאשמים בכל העובדות שבכתב האישום, החלה המאשימה בהשמעת ראיותיה ואולם ביום 8.1.15 הודיעו הצדדים על הגעתם להסדר טיעון שבמסגרתו תוקן כתב האישום והם חזרו בהם מכפירתם, הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו בעבירות כדלקמן: נאשם 1 בעבירה של פציעה כשהעברין מזוין לפי סעיפים 334+335(א)(1) לחוק ונאשם 2 בעבירה של נסיון תקיפה סתם לפי סעיפים 379 ו- 25 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו הנאשמים, בתאריך 25.4.14, בשעה 00:39, על רקע מתיחות שנוצרה בין נאשם 2 לבין ע' ד' (להלן: "הפצוע"), סביב סירובו של נאשם 2 להכיר בהיותו אביו של העובר שאחות הפצוע נשאה ברחמה, הגיע הלה אל ביתם של הנאשמים ברח' תירוש 121 בזכרון יעקב, עמד מול הבית, צעק וקילל והחל להשליך לעברו חפצים ואבנים. נאשם 1 אשר הגיע אל המקום בהמשך, יצא מרכבו וניגש אל הפצוע. בשלב זה החלו בין השניים חילופי מכות ובמהלך התגרה שהתפתחה ביניהם הגיעו אל תוך חצר בית בית ספר הסמוך למקום, שם פצע נאשם 1 את הפצוע בגבו באמצעות חפץ שמהותו לא ידועה לתביעה וצעק "אתה לא תזרוק אבנים על הבית". נאשם 2 אשר הגיע אל המקום בסמוך לאחר מכן, ניגש אל השניים וניסה לתקוף את הפצוע בכך שבעט עם רגליו לכיוון גופו. כתוצאה ממעשיו של נאשם 1 המתוארים לעיל, נפצע הפצוע באזור התחתון של גבו ופרגמנט קן של אחת מצלעותיו נשבר וננעץ בשריר הבין צלעי באופן שגרם לפצע באורך של כ- 5 ס"מ, המטומה רטרופריטונאלית עם דמם עורקי פעיל עמוד 1

קטן בסמוך לאספקט האחורי של הכליה ולקרע קטן בכליה הימנית.

גזר הדין בעניינו של נאשם 2 ניתן מיד לאחר הרשעתו על פי הודאתו בעובדות הנוגעות אליו ובהתאם להסדר הטיעון שהושג בין הצדדים הוא נדון לעונש של מאסר על תנאי בן 3 חודשים וחתימה על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות כלשהי.

גזירת דינו של נאשם 1 נדחתה עד לאחר הגשת תסקיר לעונש בעניינו.

תסקיר שירות המבחן לגבי נאשם 1

בתסקיר הראשון מיום 21.4.15 פורטו נסיבות חייו של נאשם 1, בן 48, נשוי ואב לשלושה ילדים אשר בעבר הרחוק ועוד בהיותו נער ובחור צעיר, היה מעורב בפלילים והרשעותיו מאז נמחקו זה מכבר. נאשם 1 אשר הודה גם בפני קצינת המבחן בביצוע המעשים נשוא כתב האישום המתוקן, נראה היה בעיניה כמי שמפחית מחומרתם ונוטה להשליך את האשמה בגינם על הפצוע ועל גורמים חיצוניים אחרים, כשהסביר שסבר כי הלה אשר בעבר כבר איים עליו ועל בנו (נאשם 2) והשליך אבנים לעבר ביתו עובר לארוע, היה נתון באותה עת תחת השפעת אלכוהול. לנוכח הכחשתו בפני קצינת המבחן את העובדה שהיה זה הוא אשר גרם לפציעת הפצוע בעקבות שימוש בחפץ שהחזיק בידו, נדרש נאשם 1 להבהיר עמדתו בפני פעם נוספת ובדיון מיום 13.5.15 חזר על הודאתו במכלול העובדות כשאמר: "**אני אומר שאני מודה בעל עובדות כתב האישום המתוקן ומצטער**". במצב דברים זה ולאור התרשמות קצינת המבחן מנטייתו לאימפולסיביות ולנקיטת אלימות קשה, ללא הפעלת שיקול דעת, במצבי קונפליקט מורכבים, והמלצתה על "ענישה מוחשית קונקרטיית כמאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן, הוריתי על הפניית נאשם 1 אל שירות המבחן פעם נוספת לצורך הגשת תסקיר משלים שבמסגרתו תיבחן אפשרות שילובו בהליך טיפולי מתאים. בתסקיר המשלים מיום 28.10.15, ציינה קצינת המבחן את השינוי בעמדת נאשם 1 בכל הנוגע לעובדות הארוע אך חזרה על התרשמותה לפיה מדובר בנטיית אחריות פורמלית בלבד והבהירה שהלה טען בפניה כי פעל מתוך הגנה עצמית וכי פגיעתו בפצוע ארעה באופן לא מכוון. קצינת המבחן אשר בחרה להימנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של נאשם 1 הסבירה זאת בהתרשמותה מן הקושי שלו להירתם לתהליך של התבוננות פנימית וחזרה על המלצותיה העונשיות כאמור.

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים

בפתח ישיבת הטיעונים לעונש העידה בפני הגב' מירי וייצמן גאלי אשר סיפרה כי נאשם 1 המבצע עבודות בניה ושיפוצים בביתה, "הצליח לשנות אצלה את דעתה השלילית הקודמת על קבלנים" והותיר עליה רושם של אדם רציני, חרוץ ומסור, חיובי ונכון לעזור.

ב"כ המאשימה הבהירה כי הסדר הטיעון שבמסגרתו תוקנו עובדות כתב האישום, הושג על רקע קושי ראייתי והציגה בפני מסמכים רפואיים המלמדים על אופי הפציעה שנגרמה לפצוע אשר אושפז בבית חולים למשך 3 ימים (25.4.14-27.4.14) כמו גם על הגעתו אל המקום כשהוא שרוי בגילופין (**ר' ע'1**). בהדגישה את הצורך בהעברת מסר ברור הן לנאשם והן לציבור כולו - כזה המוקיע עבירות אלימות בדרך של ענישה מחמירה, עמדה ב"כ המאשימה על

חומרת תוצאות מעשיו של הנאשם והדגישה את התרשמות שירות המבחן מקווי אישיותו ומן הקושי שלו לחוש אמפטיה לסבלו של הפצוע. בטיעון למתחם ענישה הולם הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, תוך הפנייה לפסיקה שעניינה חומרת העבירות ומדיניות הענישה, עתרה ב"כ המאשימה להטלת עונש מאסר בפועל לתקופה שלא תרוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם אשר בקש לשכנעני כי בסופו של דבר ועל אף השנים הסוערות יותר בחייו עת היה נער ובחור צעיר, הרי שכיום מדובר באדם נורמטיבי וחיובי, אשר נטל אחריות על מעשיו על אף שאין חולק על העובדה שהיה זה דווקא הפצוע שהחל בנקיטת אלימות כנגדו במקרה זה, ולמרות הקשיים הראייתיים שעמדו בפני המאשימה ואשר הביאו לתיקון עובדות כתב האישום לטובתו.

תוך הבעת הסתייגות ממתחם העונש ההולם לו טענה ב"כ המאשימה ומהפסיקה עליה הסתמכה היא, סיכם ב"כ הנאשם את טיעוניו בהגשת פסיקה אשר לשיטתו מלמדת על מדיניות ענישה נמוכה יותר המוצאת את ביטוייה בעונשים הנעים בין מאסר על תנאי ל- 6 חודשי עבודות שירות, ציין כי שליחת הנאשם אל הכלא או לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות תגרום לנזק כבד לו ולבני משפחתו וביקש כי אסתפק בענישה צופה פני עתיד או לכל היותר בהטלת של"צ.

הנאשם עצמו אמר כי הוא מבקש להביע חרטה וצער על מעשיו והוסיף: **"אני לא מאמין שיקרה לי עוד דבר כזה".**

דין וגזירת הדין

גזירת דינו של נאשם מחייבת את בית המשפט לילך במסלול שלבי, אשר השלב הראשון בו הוא

קביעת מתחם עונש הולם לעבירה. זאת, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו,

במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בבביצוע העבירה.

בית המשפט העליון אשר עמד לא אחת על הצורך לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברה הישראלית, בין השאר בדברים הבאים הנוגעים לתפקידו של בית המשפט במלחמה זו:

"...תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים

על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני

האינדיווידואלי והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה

טולרנטית להתנהגויות מעין אלה" (ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל).

וכן, בע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' נאסר חסן :

עמוד 3

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף

היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם

באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך

המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים.

זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק

פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך

האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

הערכים המוגנים בעבירות שבביצוען הורשע נאשם 1 הינם בראש ובראשונה שלום הציבור ובטחונו, זכות האדם לשלמות גופו ובעיקר כבוד האדם באשר הוא אדם, המסוגל וחייב למצוא את הדרך לפתרון סכסוכים עם זולתו בדרך ארץ ולא בכוח הזרוע. חשוב לזכור כי נורמטיביות מתבטאת גם במצבי כעס וכי משרואה עצמו כאדם נורמטיבי צריך להיות מסוגל לרסן את עצמו ולא לנקוט באלימות בריונית כפתרון לכעסיו.

מידת הפגיעה בערכים הנ"ל בנסיבותיו של מקרה זה גבוהה בעיני, שכן קשה להשלים עם פגיעה חמורה מעין זו של אדם ברעהו, הגם שמדובר בארוע שהחל ביוזמתו האלימה של הפצוע.

בבחינת פסיקה רלבנטית מצאתי, בין השאר, גם את הפסיקה אליה הפנה אותי ב"כ הנאשם ככזו ההולמת את נסיבותיו של המקרה הזה ואני סבורה כי מתחם ההעונש ההולם את המקרה שבפני צריך לנוע בין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ל- 24 חודשי מאסר בפועל. כך - בע"פ 5794/13 **מדינת ישראל נ' חליל שיכה**, אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות שהוטל על אדם שדקר את רעהו באמצעות מספרים לאחר שזה הפריע לו במקום עבודתו ובין השניים התפתח ויכוח שכלל דחיפות הדדיות; בת"פ (חיפה) 14611-05-12 **מדינת ישראל נ' עיסא** נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין 6 ל- 30 חודשי מאסר בפועל למקרה של פגיעה באמצעות חפץ על רקע סכסוך מתמשך; ועוד.

השלב השני בגזירת הדין, בגדר ימתחם העונש ההולם שנקבע, הוא התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובהן פגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו, נטילת אחריות מצדו למעשיו, התנהגותו ותרומתו לחברה, חלוקת הזמן מעת בביצוע העבירה ועברו הפלילי.

מכיוון שסברתי כי מעשיו של הנאשם מצדיקים ענישה הולמת שתעביר מסר ברור הן לו עצמו, הן לפצוע והן לציבור כולו, הוריתי על הפנייתו אל הממונה על עבודות השירות אשר מצאה אותו מתאים לריצוי עונש של מאסר בדרך זו.

סוף דבר

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, חומרת העבירות, נסיבות ביצוען ותוצאותיהן, נסיבותיו האישיות של הנאשם ובהן העובדה שמזה שנים רבות הוא מצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי, כמו גם את האחריות שהוא נטל על המעשים על אף הקושי שהיה לו לעשות כן והתחשבותי בתקופת מעצרו ומעצר הבית בו שהה במשך כ- 9 חודשים, אני מחליטה לגזור עליו את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות במסגרת עמותת חכמה, ידע ולב חם ברח' רוטשילד 38 חדרה, החל מיום 4.5.16. על הנאשם להתייצב במועד זה בשעה 08:00 במשרדי הממונה, מפקדת מחוז צפון, רח' הציונות 14 טבריה.
 - ב. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון.
 - ג. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.
 - ד. קנס בסך 2,500 ₪ או 21 ימי מאסר תחתיו.
- הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.16 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה, בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשע"ו, 09 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.